

ΑΝ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΗΤΑΝ ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ, ΣΤΙΣ ΣΚΟΥΡΙΕΣ ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΟΤΑΝ;... (βίντεο)

Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στοιχεία, η καταστροφή που προκλήθηκε από την κατάρρευση του φράγματος στο μεταλλείο χαλκού-χρυσού Mount Polley στον Καναδά ήταν η μεγαλύτερη αυτού του είδους που έχει συμβεί οπουδήποτε στον κόσμο. Ευτυχώς

ήταν χωρίς θύματα και ευτυχώς σχετικά χαμηλής τοξικότητας (δεν περιείχε π.χ. κυάνιο).

Η καταστροφή δεν συνέβη σε κάποια χώρα από αυτές που συνήθως ονομάζουμε «τριτοκοσμικές», με τους ανύπαρκτους νόμους και τις αδύναμες και διεφθαρμένες κυβερνήσεις (αξίζει βέβαια να δούμε πού βρίσκεται η Ελλάδα στην κατάταξη του «δείκτη διαφθοράς»). Ούτε σε κάποιο παράνομο και ανεξέλεγκτο μεταλλείο όπου δε λαμβάνονται μέτρα προστασίας όχι του περιβάλλοντος αλλά ούτε καν της ανθρώπινης ζωής. Οι υπέρμαχοι της εξόρυξης στις Σκουριές και αλλού, απορρίπτουν με ευκολία ως «άσχετη» κάθε αναφορά στα τραγικά ατυχήματα που συμβαίνουν τακτικά σε αυτές τις χώρες. Γιατί μας μιλάτε για την Αφρική και για την Κίνα, εδώ είναι Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουμε θεσμούς, κράτος, νόμους, δικαιοσύνη. Εδώ, τι θα βρουν να πουν; Προφανώς τίποτα, γι' αυτό και επί μία ολόκληρη εβδομάδα υπάρχει απόλυτη σιωπή.

Αυτό το «ατύχημα» λοιπόν συνέβη μέσα στην καρδιά του καπιταλισμού και του «προηγμένου δυτικού κόσμου», στη χώρα με τη μεγαλύτερη μεταλλευτική βιομηχανία του πλανήτη, από όπου προέρχεται το σύνολο σχεδόν των μεταλλευτικών εταιρειών που

ανασκάπτουν σε αναζήτηση μετάλλων τις δικές μας χώρες.

Συνέβη σε ένα σύγχρονο επιφανειακό, state of the art, υψηλής τεχνολογίας, μεταλλείο χαλκού-χρυσού σαν αυτό που η Καναδική Eldorado Gold υπόσχεται να φτιάξει στις Σκουριές. Το φράγμα που κατέρρευσε είχε κατασκευαστεί σύμφωνα με τις αυστηρές προδιαγραφές της Καναδικής Ένωσης Φραγμάτων (Canadian Dam Association) ώστε να αντέχει, υποτίθεται, ακραία καιρικά και σεισμικά φαινόμενα.

Συνέβη σε μια βιομηχανία που ισχυρίζεται ότι λειτουργεί με τους αυστηρότερους κανόνες ασφαλείας και υπό συνεχή επιτήρηση από τις κρατικές υπηρεσίες, έτσι ώστε τίποτα κακό δεν μπορεί ποτέ να συμβεί.

Συνέβη σε μια εταιρεία που δεν ήταν μια τυχαία εταιρεία της αρπαχτής, αλλά ένα μέλος της Ένωσης Μεταλλευτικών Εταιρειών του Καναδά, τμήμα του μεταλλευτικού κατεστημένου της χώρας. Καυστικά επικριτικό είναι το σύνολο του Καναδικού τύπου, ακόμα και του εξειδικευμένου μεταλλευτικού τύπου. Στο editorial του Northern Miner στις 6-8-2014 με τίτλο Mount Polley tailings spill – Imperial's best not good enough, ο John Cumming γράφει:

«Η ολοκληρωτική αστοχία του φράγματος τελμάτων της Imperial Metals είναι το πιο καταθλιπτικό πράγμα που έχει συμβεί στην Καναδική μεταλλευτική βιομηχανία από την απάτη της Bre-X το 1997. Είναι η χειρότερη καταστροφή που συνδέεται με μια Καναδική εταιρεία από την καταστροφή του Los Frailes στην Ισπανία το 1998 (5 εκατ. κ.μ. τελμάτων) και την καταστροφή στο Omai της Γουιάνας το 1995 (2.3 εκατ. κ.μ. τελμάτων).

[...] Αλλά αυτό που κάνει όλη αυτή την υπόθεση ιδιαίτερα καταθλιπτική είναι ότι η Imperial Metals είναι μια ευυπόληπτη Καναδική μεταλλευτική εταιρεία και ότι το μεταλλείο είχε κατασκευαστεί από Καναδούς τεχνικούς υψηλής κατάρτισης, σύμφωνα με σύγχρονες τεχνικές προδιαγραφές, στη δική μας «πίσω αυλή». Και ότι τα τέλματα έρρεαν ανεξέλεγκτα μέσα από το

φράγμα που κατέρρευσε σε μια όμορφη καλοκαιρινή μέρα και όχι μετά από κάποιο καταστροφικό τσουνάμι ή μια καταιγίδα που συμβαίνει μια φορά στα εκατό χρόνια.

Και το μόνο που βρήκε η Imperial – που αντιπροσωπεύει τον αφρό της Καναδικής μεταλλείας – να πει τη μέρα της καταστροφής ήταν αυτό: «Τα αίτια της κατάρρευσης του φράγματος είναι αγνωστα επί του παρόντος. Το φράγμα... λειτουργούσε εντός των σχεδιαστικών ορίων και προδιαγραφών. Τα όργανα παρακολούθησης και το προσωπικό που εργαζόταν επί τόπου δεν είχε καμία ένδειξη μιας επικείμενης διάρρηξης».

Η συνάντηση την επόμενη μέρα μεταξύ του προέδρου της imperial Brian Kynoch και τους κατοίκους της περιοχής είχε μια στιγμή μαύρης κωμωδίας, όταν ένας ανεύθυνος Kynoch είπε στους ανήσυχους κατοίκους ότι θα έπινε νερό μέσα από την εγκατάσταση τελμάτων «αφού είχαν αφαιρεθεί τα στερεά». Αυτό έχει τόση σημασία όσο το να πεις ότι φυσικά θα έπαιζες Ρωσική Ρουλέτα – αφού είχαν αφαιρεθεί οι σφαίρες από το πιστόλι.

Πράγματι, οι πρώτες αναλύσεις από την κυβέρνηση της Βρετανικής Κολομβίας έδειξαν ότι «τα στερεά είχαν αφαιρεθεί» και το επιφανειακό νερό της λίμνης Quesnel ήταν εντός των προδιαγραφών του πόσιμου νερού. Αναλύσεις του ιζήματος από το βυθό της λίμνης από όσο ξέρουμε δεν έγιναν, και εκεί είναι που βρίσκονται τα βαρέα μέταλλα που διέρρευσαν από το φράγμα. Η πλέον οφθαλμοφανής επίπτωση της διαρροής είναι η πλήρης καταστροφή του υδροφορέα του ρέματος Hazeltine, μήκους 10 χιλιομέτρων, που θάφτηκε στην κυριολεξία κάτω από τα απόβλητα, ενώ μεγάλες εκτάσεις δάσικων δέντρων από τις όχθες του ξεριζώθηκαν και μεταφέρθηκαν μέσα στη λίμνη Quesnel. Οι επιπτώσεις στην ευαίσθητη στη ρύπανση υδρόβια ζωή θα πάρει πολύ χρόνο για να εκτιμηθούν. Για να «καθαριστεί», αν αυτό είναι δυνατόν, το οικοσύστημα για τους σολομούς και τις πέστροφες που ζούσαν εκεί, θα πρέπει να αφαιρεθούν τα απόβλητα από την κοίτη του ποταμού, να αποκατασταθεί ένας «φυσικός» βυθός, να επαναφερθεί η βλάστηση στις όχθες και να διατηρείται

το νερό και το ίζημα αρκετά καθαρά ώστε να συντηρήσουν μια υγιή οικολογική κοινότητα. Όλα αυτά θέλουν λεφτά και το οικονομικό κόστος του καθαρισμού μιας τέτοιας διαρροής υπολογίζεται σε εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια.

Οι εταιρείες εξόρυξης στον Καναδά είναι υποχρεωμένες να καταθέτουν οικονομικές εγγυήσεις για να διασφαλιστεί η αποκατάσταση του περιβάλλοντος στο τέλος της δραστηριότητας, αλλά αυτά τα ποσά σπανίως επαρκούν. Ήδη η εταιρεία Imperial Metals παραδέχθηκε ότι η εγγυητική της δεν είναι πιθανό να καλύψει όλα τα έξοδα, με τον Πρόεδρο να δηλώνει: «Έκανα τη δέσμευση (σ.σ. ότι θα πληρώσει για την αποκατάσταση), στο καλύτερο της δυνατότητάς μου. Αν είναι 400.000.000 δολάρια, τότε θα πρέπει να έχουμε μεταλλεία να παράγουν για να βγάλουμε τα χρήματα να κάνουμε την αποκατάσταση. Δεν έχουμε \$ 400 εκατομμύρια στην τράπεζα.»

Όμως όπως σημειώνει το Northern Miner, είναι απίθανο η εταιρεία να μπορέσει να ανταπεξέλθει στο κόστος των εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων για την καταστροφή του Mount Polley, έχοντας χάσει τα έσοδα από το μεταλλείο και ενώ χρειάζεται κεφάλαια για να ολοκληρώσει την κατασκευή του καινούριου της μεταλλείου χαλκού-χρυσού Red Chris, στην απομακρυσμένη βορειοδυτική Βρετανική Κολομβία. Αν η Imperial δεν πληρώσει για την αποκατάσταση των ζημιών, το οικονομικό, περιβαλλοντικό και κοινωνικό κόστος της καταστροφής θα επιβαρύνει τους πολίτες, όπως έχει ήδη συμβεί ουκ ολίγες φορές. Σύμφωνα με έρευνα του 2000, υπήρχαν πάνω από 10.100 εγκαταλελειμμένα μεταλλεία στον Καναδά, το κόστος της φυσικής και χημικής σταθεροποίησης των οποίων ώστε να μην αποτελούν κίνδυνο, σηκώνουν οι φορολογούμενοι Καναδοί.

Πηγή: antigoldgr.org

Το διαβάσαμε στο: koutipandoras.gr